

Dosarul nr. 2ra-415/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. A. Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală Regia „Apă-Canal Bălți”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Glavan împotriva Întreprinderii Municipale Regia „Apă-Canal Bălți” cu privire la anularea contractului individual de muncă, anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, repararea prejudiciului cauzat pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 29 martie 2017, Alexandru Glavan și avocatul Igor Ciuru au depus cerere de chemare în judecată, completată ulterior în baza art. 60 Cod de procedură civilă, împotriva ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” solicitând anularea contractului individual de muncă nr. 49 din 02 ianuarie 2016; anularea ordinului de concediere nr. 266 din 27 decembrie 2016; restabilirea reclamantului la locul de muncă; repararea prejudiciului cauzat pentru perioada absenței forțate de la muncă în sumă de 50109,93 de lei, repararea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii ale salariatului în sumă de 11563,84 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 2, 35-36, 50)

În motivarea acțiunii s-a invocat că Alexandru Glavan a fost angajat prin ordinul nr. 125 din 16 iunie 2008 la ÎM Regia „Apă-Canal Bălți”, în funcția de paznic. La această întreprindere a activat până la 01 ianuarie 2017, fiind anunțat despre întreruperea activității în legătură cu încetarea contractului individual de muncă în temeiul art. 82 Codul muncii – expirare a termenului contractului individual de muncă pe durată determinată.

Reclamantul a susținut că a solicitat angajatorului explicații, întrucât la data angajării nu a fost informat despre faptul că a fost angajat pe o perioadă determinată. Anumite explicații ce vizează circumstanțele survenite, reclamantul nu a primit.

La fel, a specificat reclamantul că la 01 ianuarie 2017, deoarece angajatorul trebuia să asigure paza întreprinderii, i-a propus atât lui, cât și celorlalți angajați să mai activeze încă 10 zile și să semneze un contract individual de muncă pe perioada determinată, însă reclamantul a refuzat.

Partea reclamantă a precizat că nu a semnat niciun contract individual de muncă pe perioada determinată cu ÎM Regia „Apă-Canal Bălți”, iar pe contractul individual de muncă nr. 49 din 02 ianuarie 2016 a fost aplicată o semnătură ce nu-i aparține. În acest sens, reclamantul a considerat că relațiile de muncă stabilite în luna iunie 2008 nu au încetat, întrucât nu există niciun ordin al angajatorului în sensul dat și nici anumite mențiuni aplicate în carnetul de muncă al reclamantului.

Suplimentar, reclamantul a remarcat că contractul contestat a înrăutățit situația salariatului în coraport cu legislația muncii și este în contradicție cu normele imperative, în speță – art. 54 alin. (1) din Codul muncii, care prevede că contractul individual de muncă se încheie, de regulă, pe durată nedeterminată. Excepție de la norma dată făcând art. 55 Codul muncii, care reglementează exhaustiv situațiile în care pot fi încheiate contractele individuale de muncă pe durată determinată, însă Alexandru Glavan nu s-a încadrat în nici una din situațiile specificate la această normă de drept material.

Prin hotărârea din 30 martie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Glavan împotriva ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” cu privire la anularea contractului individual de muncă, anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, repararea prejudiciului cauzat pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Alexandru Glavan, reprezentat de avocatul Igor Ciuru; s-a casat hotărârea din 30 martie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Glavan împotriva ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” cu privire la anularea contractului individual de muncă, anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, repararea prejudiciului cauzat pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată, și a fost pronunțată o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii depuse de Alexandru Glavan; s-a anulat contractul individual de muncă nr. 49 din 02 ianuarie 2016; s-a anulat ordinul de concediere nr. 266 din 27 decembrie 2016 privind încetarea contractului individual de muncă cu Alexandru Glavan; s-a restabilit Alexandru Glavan în funcția de paznic, secția pază a ÎM Regia „Apă-Canal Bălți”; s-a încasat de la ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” în beneficiul lui Alexandru Glavan salariul neatribuit pentru lipsa forțată de la serviciu în sumă de 63746,80 de lei și prejudiciul moral în mărime de 3000 de lei; în rest acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei, aplicând eronat normele de drept material.

În sensul dat, instanța de apel a remarcat că angajatorul recunoaște faptul încheierii contractului individual de muncă pe o perioadă determinată cu Alexandru Glavan, în temeiul art. 55 lit. f), k) Codul muncii. Însă, în contextul normelor date, încheierea acestui contract individual de muncă contravine cerințelor legale, or, Alexandru Glavan la momentul încheierii contractului contestat din 02 ianuarie 2016 era angajat de către ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” încă din anul 2008, iar o condiție obligatorie pentru încheierea unui contract de muncă pe un termen determinat, este neîncadrarea în câmpul muncii la momentul respectiv. Or, pentru a fi încheiat un nou contract, conform art. 55 lit. f) Codul muncii la care se face referire de către

intimat, este necesar pe lângă faptul ca persoana să fie pensionată, aceasta să nu fie încadrată în câmpul muncii.

Totodată, instanța de apel a precizat că nu putea fi încheiat cu Alexandru Glavan contractul individual de muncă în temeiul art. 55 lit. k) Codul muncii, indicat de pârât în cadrul ședinței de judecată, deoarece pe lângă faptul că Alexandru Glavan din 2008 este angajat la o funcție permanentă, nu se constată că din ianuarie 2016 ar trebui să îndeplinească a anumită lucrare. În acest sens, instanța de apel a considerat oportun de a anula contractul nr.49 din 02 ianuarie 2016 încheiat între ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” și Alexandru Glavan privind angajarea salariatului pe un termen determinat din 02 ianuarie 2016 până la 31 decembrie 2016 fiind contrar prevederilor legale.

Subsecvent, instanța de apel a menționat că anulând contractul individual de muncă nominalizat, urmează a fi anulat și ordinul de concediere nr. 266 din 27 decembrie 2016 privind încetarea relațiilor de muncă cu Alexandru Glavan. Or, ordinul respectiv este bazat pe expirarea termenului de acționare a contractului sus indicat.

În acest sens, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiate pretențiile lui Alexandru Glavan față de ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” privind anularea ordinului de concediere nr. 266 din 27 decembrie 2016 și restabilirea reclamantului - apelant la locul de muncă, repararea prejudiciului cauzat salariatului prin plata de către angajator a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral, însă într-o proporție mai redusă decât cea solicitată.

La 10 ianuarie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 123), ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” a declarat recurs împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea deciziei contestate, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea cererii de recurs s-a menționat că decizia contestată este neîntemeiată, ilegală și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și de drept procedural.

Recurentul a precizat că instanța de apel la examinarea cauzei a aplicat o lege care nu trebuia a fi aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 16 octombrie 2018 și a fost expediată în adresa participanților la proces la 13 noiembrie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 107), iar ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” a declarat recurs la 10 ianuarie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 123), ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM Regia „Apă-Canal Bălți”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM Regia „Apă-Canal Bălți” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestată.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎM Regia „Apă-Canal Bălți”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală Regia „Apă-Canal Bălți” împotriva deciziei din 16 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți,

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh